

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Arnoldi Corvini à Belderent J. U. D. Jus Canonicum, Per
Aphorismos Strictim Explicatum**

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Collusione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

& inconsultus calor calumniæ vitio caret. *ut not. in c. si quem paenituerit. 2. qu. 3. &c. si quis iratus. 2. qu. 3.*

Unde reo absoluto, Judex de accusatoris consilio, quâ mente ductus ad accusandum processit, querereincipit.

Qui, si eum calumniosè crimen intentasse reperit, d.c. si quem. §. sed non utique. similitudine supplicii, quod probato criminе subiisset reus, cum existimationis dispendio, eum plecit. c. 1. 2. qu. 3. c. quisquis. 2. qu. 8. c. calumniator. 2. qu. 3.

Subdiaconus tamen calumniosè Diaconum accusans, officio Subdiaconatus privatur, & verberibus publicè castigatus in exilium mittitur. *c. 1. hic.*

Denunciator in probatione criminis deficiens, ab officio & beneficio suspenditur, donec se non calumniandi animo ad denunciañdum processisse ostenderit. *c. 2. eod. c. quia juxta. §. qu. 6.*

De Collusione.

Collusio nihil aliud est, quam occulta conventio eorum, qui inter se judicio contendere simulant. *c. si quem. 2. qu. 3.*

Quare, qui partem adversam adjuvant, proditis causis suis, prævaricari dicuntur; *d. c. si quem. si quidem sint causæ criminales: c. si quis. §. is autem. 2. qu. 3. si spirituales, colludere. c. audivimus. 3. hic.*

In criminalibus vel matrimonialibus, *c. ult. de transact. causis*, quia eæ, hoc jure, omnes quasi publicæ censentur, per transactionem, gratiam, collusionem, à lite recedere non licet; *c. crimina. &c. seq. hic.* Si fiat, causæ iterum in judicium deducuntur, possuntque Rei, abolitione non obstante, accusari, & in eos inquireti. *c. ult. hic.*

Potest tamen judex de criminе, quod in judicium deductum, dispensare; auctoritatem, si accusator & accusatus

satus inter se gratiam facere velint, præstare. arg. c. si pri-
metes. 5. qu. 2. c. 1. & c. studendum. dist. 15.

In causis spiritualibus, ex causa licet per gratiam à lite
recedere; non sine causa, c. quapropter. 2. qu. 7. c. fin. de
de calumn. nec per transactionem. c. 3. de transact. c. ult.
de rer. permut. si factum; Judex rursus ex officio inquirit,
c. 1. 2. 3. hic. &, si causa fuit beneficialis, eum qui collu-
sit, beneficio privat. d. c. audivimus. 3.

De Clerico venatore.

T I T. XXXII.

IN Clericis delictum est Venatio; Quæcis interdictitur:
quia clamoris plena est, & immoderata; quia in ea ple-
rumque rixæ, injuriæ, pacis violationes contingunt;
quia eâ Clerici à Divinis abstrahuntur; c. 1. ne Cler. vel
Monach. quia Clerici animalia venationi inservientia, ut
canes, accipitres, alere prohibentur. Gloss. in c. Esau.
dist. 86.

Est Venatio, secundum Canonicos, Gloss. in c. qui ve-
natoribus. 8. dist. 86. alia Oppressiva; quæ homines perdit; de
qua in c. fin. in fin. dist. 6. alia Arenaria; quæ fit, receptâ
mercede, in arena cum feris bestiis; de qua in d. c. qui ve-
natoribus. alia Saltuosa; quæ in silvis & saltibus, feras per-
sequendo & occidendo, exercetur.

Oppressiva venatio omnibus prohibita est: ob præceptum
Divinum, Non occides. Ioann. de Turrecrem. in d. c. ve-
nacionibus. ut & Arenaria; (Quia ex ea hominum interi-
tus sequi solet:) unde & mortale est peccatum ita decer-
tere. Nisi causâ necessitatis, ad mortem evitandam fiat.
Abb. & ceteri. in c. 1. hic. fac. d. c. qui venatoribus.
ubi Gloss. c. videns. dist. 86. Saltuosa, sui naturâ & re-
gulariter permissa est. Gloss. in d. c. quis venatoribus.

Venatio aliquando est ex tempore, aliquando ex persona
Venatoris. Gloss. d. c. qui venatoribus.

Ex tempore; in Quadragesima, & diebus jejuniorum;

6. A.D.